

[Socialministeren.]

bejdsløshedskassernes fremtid, ønsker det ærede medlem hr. Aage Fogh, at det ikke sker i en kommission, men at det sker ved uvildige folk. Man kunne næsten fristes til at spørge, om det ærede medlem ikke kunne have føjet til: som ikke har forstand på det, for det er vel nok dér, det ærede medlem, når alt kommer til alt, vil hen. Når vi nedsætter kommissioner af forskellig art og indvælger arbejdere og arbejdsgivere, folk fra håndværk, handel o. s. v. i dem, er det netop, fordi man fra lovgivningsmagtens side vil trække på de erfaringer, de pågældende mennesker har, så de kan hjælpe os til at nå de gunstigst mulige resultater. Men jeg formoder ikke, at det er det, der er det afgørende i øjeblikket. Jeg tror, at det, det drejer sig om, er at få understøttelserne forhøjet og at få de bedre vilkår, som vi her har stillet forslag om.

Det ærede medlem ønskede også import af arbejdskraft for at fremme boligbyggeriet. Mon man ikke også burde tænke tanken om nye metoder i byggeriet? Jeg skal tillade mig at henlede tingets opmærksomhed på, at jeg netop i dag i folketinget har ladet omdele en betænkning om nye metoder i skolebyggeriet for åndssvageforsorgen. Jeg tror, det ville være af stor værdi for dem, der interesserer sig for disse ting, at studere denne betænkning.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh er galt underrettet med hensyn til de skotske arbejdere ved Odense. Det er ikke sådan, at de er tvunget ud af deres arbejde af danske kolleger. Det ligger sådan, at de ikke har kunnet finde sig rigtig til rette af forskellige andre årsager, men jeg kan oplyse, at så vidt jeg ved, er nogen af dem, der rejste i protest, kommet tilbage igen og taget i arbejde. Det er altid sådan, at hvis man slår sig ned i fremmede omgivelser, vil der være en vis tilvænningsperiode.

Jeg havde ikke ventet den voldsomme kritik af tingene, som det ærede medlem hr. Chr. Madsen kom med. Det er måske nok rigtigt, at det kan have en vis nytte, at nogen påtager sig overbudsrollen, men mon det ikke alligevel havde haft en vis værdi, om det ærede medlem ud fra sine egne tidligere erfaringer havde sagt, at der

var fremskridt her, som de enkelte arbejdsløse ville være meget glade for at modtage?

Til slut vil jeg sige til det ærede medlem hr. Chr. Madsen, at det ærede medlem har ikke ret til at sammenblende spørgsmålet om pristalsregulering og spørgsmålet om regulering af lønninger. Det ærede medlem sagde, at når vi nu regulerede understøttelserne med 50 øre på grund af pristalsreguleringen og derefter foreslog forhøjelse med 1 kr. 50 øre efter den anden regulering, var det et bevis på, at den første regulering var forkert. Man kan ikke sådan blande de to ting sammen; de 50 øre er udtryk for vareprisfordyrelse, de 1 kr. 50 øre er udtryk for lønstigninger, som vi mener de arbejdsløse kammerater bør have anledning til at få del i.

Jeg kan tilsige udvalget, at det får alle takkelige oplysninger vedrørende lovforslaget.

Chr. Madsen: Jeg vil ikke sige ret meget til spørgsmålet om pristallet, for det er noget, vi kan tale om i udvalget.

Der er bare én ting, jeg synes der skal siges noget til herfra, og det er, at både den højtærede socialminister og også andre for at klare et eller andet problem siger, at her er tale om overbudspolitik fra vor side. Hvordan skal vi da finde ud af, om den arbejdsløshedsunderstøttelse, der ydes, er tilstrækkelig eller ikke tilstrækkelig? Man kan se at finde frem til et eller andet tal og så undersøge, om produktionen kan bære noget mere, men man kan sandelig gøre det, der er lettere. Man kan undersøge, hvordan det ligger i de andre skandinaviske lande, i særdeleshed i Norge og Sverige.

I al lovgivning sammenligner vi vore forhold med de skandinaviske forhold i øvrigt, det gælder ikke alene sociale love, det gælder alle love, og vi har også noget, der hedder Nordisk Råd og nordisk samarbejde, og der må da være noget alvor i det.

Man kan nu se, hvorledes arbejderbevægelsen både i Norge og Sverige er nået betydelig videre med arbejdsløshedslovgivningen end vi. I Sverige har man endda en arbejdsløshedslovgivning, der ikke alene skal gavne landets egne borgere, men som skal gavne nogle af de mange tusinder, der